

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING VAN HET BCHV

9 SEPTEMBER 2008

Aanwezigen

Dames: Bonamini (VwV), Bultez (CIRE), Casteleyn (VMC), de Aguirre (UNHCR), d’Hoop (IOM), Flamand (ADDE), Goldman (LDH), Houben (VwV), Janssen (Foyer), Janssens (Rode Kruis), Lejeune (CGKR), Lommée (BCHV), Maes (BCHV), Scheerlinck (Solidarité Socialiste), Thiebaut (APD), van der Haert (BCHV), Vissers (CGVS).

Heren: Beys (Caritas), Geysen (DVZ), Franssens (CIRE), Halimi (IOM), Ramakers (Fedasil), Renders (JRS), Ryckmans (Médecins Du Monde), Stoianov (CSP), Vinikas (BCHV).

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de vergadering van 10 juni 2008

De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45.

Het verslag van de vergadering van 13 mei 2008 werd goedgekeurd zonder opmerkingen.

De heer Vinikas wenst de nieuwkomers hartelijk welkom.

Mededeling van de Dienst Vreemdelingenzaken (de heer Geysen)

1. In de loop van de maand juni 2008 werden 971 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 43,71 asielaanvragen per werkdag (21 werkdagen). 918 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 18 in de gesloten centra en 35 aan de grens. Dit betekent een stijging in effectieve cijfers van het aantal asielaanvragen van 72 in vergelijking met de maand mei 2008 en een stijging van 146 aanvragen in vergelijking met de maand juni 2007.
2. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in juni 2008 zijn: Rusland (120), Irak (90), Afghanistan (76), Kosovo (65), Iran (49), Kongo (46), Guinee (46), Armenië (43), Servië (38) en Kameroen (24).
3. In juni 2008 werden 295 meervoudige asielaanvragen ingediend (en dus 85 meer dan in de maand mei). Dit vertegenwoordigt 32% van het aantal aanvragen dat ingediend werd in de

maand juni 2008. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (39), Rusland (34), Irak (34), Iran (32) en Servië (18).

4. In juni 2008 werden 951 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 704 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 66 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26 quater), 181 weigeringen van inoverwegingname (13 quater) en 23 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. In totaal werden 974 asielaanvragen afgewerkt.
5. Met betrekking tot de opsluitingen: niemand werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de "Dublin"-gevallen werden 49 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, annex 39ter) en 54 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van annex 26 quater (weigering van ten laste neming door België). Er werden 19 families vastgehouden en 50 kinderen.
6. In juni 2008 werden 49 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (42 jongens en 7 meisjes). 43 van hen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied en 6 aan de grens. Er waren geen NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 14 waren 14 of 15 jaar oud, 36 waren 16 of 17 jaar oud. Onder hen waren 14 NBMV afkomstig uit Afghanistan, 7 uit Guinee, 3 uit India en eveneens 3 uit Irak.
7. In de loop van de maand juli 2008 werden 1.087 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 47,36 asielaanvragen per werkdag (22 werkdagen). 1.042 aanvragen werden op het grondgebied ingediend, 24 in de gesloten centra en 21 aan de grens. Dit betekent een stijging in effectieve cijfers van 116 aanvragen in vergelijking met juni 2008 en een stijging van 265 aanvragen in vergelijking met juli 2007.
8. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragers in juli 2008 zijn: Rusland (139), Irak (92), Afghanistan (78), Iran (66), Guinee (62), Armenië (53), Kosovo (44), Slowakije (43), Kongo (38) en Kameroen (34).
9. In juli 2008 werden 371 meervoudige aanvragen ingediend (en dus 76 meer dan in juni). Dit vertegenwoordigt 35,6% van het totaal aantal ingediende aanvragen in juli 2008. De aanvragen werden ingediend door asielzoekers afkomstig uit Iran (45), Irak (44), Afghanistan (38), Rusland (37), Slowakije (27), Servië (20) en Kosovo (12).
10. In juli 2008 werden 1.014 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 711 asielaanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 107 beslissingen van overname in het kader van de « Dublin-Convention » (25 en 26 quater), 196 weigeringen van inoverwegingname (13 quater). 78 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. In totaal werden 1.092 aanvragen behandeld.
11. Met betrekking tot de opsluitingen: 3 personen werden vastgehouden op grond van artikel 74/6§1bis (annex 39bis). In de Dublingegevallen werden 19 personen vastgehouden op grond van artikel 51/5 §1 (met name op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, annex 39 ter) en 84 andere ten gevolge van de afgifte van een beslissing

onder de vorm van 26 quater (weigering tot ten laste neming door België). Er werden 15 families vastgehouden en 32 kinderen.

12. In juli 2008 werden 37 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (31 jongens en 6 meisjes). 34 onder hen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied, 3 aan de grens. 1 NBMV was tussen 0 en 13 jaar oud, 13 waren 14 of 15 jaar oud en 23 waren 16 of 17 jaar oud. 8 NBMV waren afkomstig uit Guinee, 5 uit Afghanistan, 4 uit Kameroen en 3 uit Angola.
13. In de loop van de maand augustus 2008 werden 1.000 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 48 aanvragen per werkdag (20 werkdagen). 960 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 19 in gesloten centra en 21 aan de grens. Dit betekent een daling van het aantal aanvragen in effectieve cijfers van 87 aanvragen in vergelijking met juni 2008 en een stijging met 144 aanvragen in vergelijking met augustus 2007.
14. De voornaamste nationaliteiten van de asielaanvragers in augustus 2008 zijn: Rusland (125), Afghanistan (94), Irak (69), Iran (56), Guinee (53), Kosovo (42), Kongo (42), Georgië (37), Armenië (34), Oekraïne (32).
15. In augustus 2008 werden 281 meervoudige aanvragen ingediend (met name 90 minder dan in juli). Dit vertegenwoordigt 29,27% van het totaal aantal aanvragen ingediend in augustus 2008. De meervoudige asielaanvragen werden voornamelijk ingediend door asielaanvragers afkomstig uit Iran (44), Rusland (41), Afghanistan (26), Irak (24), Georgië (17), Slowakije (16) en Kosovo (15).
16. In augustus 2008 werden 757 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 626 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 46 beslissingen tot overname in het kader van de Dublin Conventie (25 en 26 quater), 85 weigeringen tot inoverwegingname (13 quater) en 49 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. In totaal werden 806 aanvragen behandeld.
17. Met betrekking tot de opsluitingen: een persoon werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de Dublinge vallen werden 37 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (met name op het ogenblik van de indiending van de asielaanvraag, annex 39 ter) en 33 anderen ten gevolge van de afgifte van een beslissing onder de vorm van een annex 26 quater (weigering van ten laste neming door België). Ten aanzien van 8 families en 32 kinderen werd een beslissing tot vasthouding genomen.
18. In augustus 2008 werden 45 NBMV geregistreerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (36 jongens en 9 meisjes). 42 hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied, 3 aan de grens. 6 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 8 tussen 14 en 15 jaar oud en 31 tussen 16 en 17 jaar oud. Onder hen waren 13 NBMV afkomstig uit Afghanistan, 10 uit Guinee, 4 uit Kongo en 3 uit Kameroen.
19. De heer Vinikas is verbaasd over het groot aantal personen afkomstig uit Oekraïne, die in augustus 2008 een asielaanvraag indienden (32) en vraagt welk profiel deze personen hebben. De heer Geysen antwoordt dat hij geen verklaring heeft voor de stijging van het

aantal Oekraïense asielaanvragers in augustus en is niet op de hoogte van het profiel van deze personen. Hij stelt voor deze dossiers op te volgen op het ogenblik dat ze door het CGVS worden behandeld.

20. Mevrouw de Aguirre vraagt of de meervoudige asielaanvragen inbegrepen zijn in de cijfers die betrekking hebben op de stijging van het aantal asielaanvragen in vergelijking met vorig jaar. De heer Geysen antwoordt bevestigend en stelt dat de verhoging van het aantal asielaanvragen in grote mate te wijten is aan een verhoging van het aantal meervoudige aanvragen. De heer Geysen meldt dat het aantal meervoudige aanvragen sterk gestegen was naar aanleiding van het invoeren van de subsidiaire bescherming, doch dat dit zich nadien opnieuw gestabiliseerd had. Dit jaar werden 597 asielaanvragen meer ingediend in vergelijking met dezelfde periode vorig jaar (januari-augustus 2007: 7805 en januari- augustus 2008: 7208). Er waren 193 meervoudige asielaanvragen meer in dezelfde periode.
21. Mevrouw Casteleyn vraagt of de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken om geen BGV af te leveren na een negatieve asielbeslissing zolang er nog een verzoek op grond van artikel 9ter hangende is, nog steeds wordt toegepast. Ze signaleert een arrest van de CCE waarin gesteld wordt dat, wanneer er een risico bestaat van schending van artikel 3 en/of 8 van het EVRM, en dit risico ingeroepen wordt naar aanleiding van de lopende regularisatieaanvraag, de Dienst Vreemdelingenzaken geen BGV mag afleveren. De heer Geysen antwoordt dat de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken niet veranderd is voor wat de lopende aanvragen op grond van artikel 9ter betreft. Hij bevestigt daarenboven dat, in het geval dat er een 9bis hangende is op grond van een schending van artikel 3 en/of 8 van het EVRM, de DVZ ook geen BGV aflevert. In dezelfde zin, wanneer de personen onder de voorwaarden vallen van een regularisatie op grond van de lange procedure (oude en nieuwe criteria), wordt ook geen BGV afgeleverd zolang de regularisatieprocedure nog loopt. Mevrouw Jansen stelt de vraag of dat een invloed zal hebben op het onderzoek van de aanvraag 9bis ten gronde, waarop de heer Geysen negatief antwoordt.
22. Mevrouw Bultez vraagt of het mogelijk zou zijn dat de DVZ haar interpretatie van het begrip 'familie' in het kader van de Dublinprocedure zou herevalueren. Ze citeert het geval van een Tsjetsjeense familie waarvan twee dochters die net meerderjarig waren geworden teruggewezen zijn naar Polen, terwijl hun moeder gehospitaliseerd was in België en met de minderjarige kinderen hier bleef. Mevrouw Bultez betreurt dat de DVZ niet meer soepelheid aan de dag legt bij het interpreteren van het begrip 'familie' en de toepassing van de humanitaire clausule. De heer Geysen antwoordt dat elk dossier afzonderlijk wordt beoordeeld en dat de DVZ er in dit dossier voor gekozen heeft om de twee meerderjarige dochters terug te sturen. Een andere meerderjarige dochter uit dezelfde familie is daarentegen wel bij haar moeder in België gebleven. Mevrouw Bultez vraagt waarom er in dit dossier niet meer rekening gehouden is met het feit dat de meerderjarige dochters inriepen dat problemen hadden ondervonden in Polen. De heer Geysen antwoordt dat de familie tijdens het verhoor in het kader van de Dublinprocedure deze problemen in Polen nooit hebben ingeroepen. Er was hierover niets in hun dossier terug te vinden. De familie was sinds 2005 in Polen en had er al 3 asielaanvragen ingediend, waarvan de laatste nog steeds hangende was.

23. De heer Renders maakt melding van een ander problematisch Dublindossier, waarin minderjarige kinderen met hun moeder opgesloten waren teneinde hen terug te wijzen (in dit geval naar Griekenland), terwijl de vader niet opgesloten was. Hij vraagt zich af hoe men een terugwijzing van een deel van een familie kan verantwoorden. De heer Geysen antwoordt dat de DVZ al lang deze houding aanneemt, aangezien opgeroepen families zich vaak slechts met enkele familieleden aanmelden teneinde op die manier een terugwijzing te verhinderen. De heer Renders stelt zich de vraag of deze praktijk wel voldoet aan de proportionaliteitsvoorwaarde (met enerzijds, een schending van artikel 8 van het EVRM en anderzijds, het doel van een uitwijzing, hetgeen op zich nog steeds een administratieve maatregel blijft).
24. De heer Renders wijst nogmaals op de noodzaak om de cijfers te kennen van de DVZ met betrekking tot de toepassing van de humanitaire clausule. Hij verwijst naar het geval van een Iraakse familie van wie de vader ernstige medische problemen had en die teruggewezen werd naar Griekenland. De heer Geysen antwoordt dat hij dit dossier niet kent en vraagt of de persoon een aanvraag tot verblijf op grond van medische redenen had ingediend (artikel 9ter). De heer Renders stelt zich de vraag of het nodig is een aanvraag op grond van artikel 9ter in te dienen, wanneer de Dublinreglementering België de mogelijkheid biedt om de familie in België te houden op grond van de humanitaire clausule. De heer Geysen meldt dat, zelfs als er geen exacte cijfers voorhanden zijn met betrekking tot de toepassing van de humanitaire clausule, hij de aandacht wil trekken op het feit dat niet alle personen die in het Eurodac-systeem gekend zijn een annex 26quater ontvangen, en zelfs verre van.
25. Mevrouw Janssens vraagt bevestiging van het feit dat wanneer een persoon die in een Dublinprocedure verwickeld zit en een aanvraag tot verblijf op grond van medische redenen (9ter) indient, het dossier van deze persoon dan sneller behandeld zal worden. De heer Geysen bevestigt dat de aanvragen van deze personen prioritair zijn en dat de persoon niet verwijderd zal worden zolang de aanvraag hangende is. Er zal geval per geval onderzocht worden of voor de ziekte in kwestie verzorging bestaat in het Europees land waar België de persoon naar wil terugzenden. De heer Geysen signaleert dat men in bepaalde Europese landen zekere ziektes niet kan behandelen.
26. Mevrouw Maes maakt melding van een dossier van een Soedanese asielzoeker die zich in het centrum 127bis bevindt en zware medische problemen heeft en van wie de advocaat geen recht tot inzage in dit medisch dossier heeft kunnen verkrijgen. De inzage werd zowel telefonisch als per fax aan de centrumarts gevraagd, maar deze stuurde enkel een uiterst beperkte samenvatting van het medisch dossier terug. De heer Geysen vindt deze situatie verwonderlijk en stelt voor om een dergelijke aanvraag in het vervolg rechtstreeks aan de heer Hendricks of aan mevrouw Bergans van de DVZ te richten.
27. Mevrouw Janssens vraagt wat er gebeurt indien een persoon die in een Dublinprocedure verwickeld zit een positief antwoord ontvangt met betrekking tot zijn verblijfsprocedure 9ter. De heer Geysen antwoordt dat indien deze persoon zijn asielaanvraag wil verder zetten, deze aanvraag behandeld zal worden in België. In het geval dat de persoon een definitief verblijfsrecht heeft verkregen, zal het wel nodig zijn dat deze persoon expliciet signaleert dat hij zijn asielaanvraag alsnog wil verder zetten (artikel 55).

28. Mevrouw Casteleyn merkt op dat DVZ, haar inziens, middelen zoekt om de humanitaire clausule van de Dublinprocedure niet te moeten toepassen en, bijvoorbeeld, voorkeur geeft aan de procedures op grond van de artikelen 9bis en 9ter. Nochtans kunnen dezelfde argumenten ingeroepen worden om enerzijds de humanitaire clausule of anderzijds de soevereiniteit op grond van de Dublinprocedure toe te passen. De heer Geysen antwoordt dat niets een persoon verbiedt om een 9ter in te dienen en dat dit volgens hem voordeliger is, in de zin dat de persoon op grond van dit artikel ineens een verblijf en inschrijving kan bekomen, terwijl hij op grond van de Dublinprocedure slechts een toegang tot de asielprocedure kan verkrijgen.
29. De Heer Renders merkt op dat de kern van het probleem zich waarschijnlijk op het niveau van de interviews situeert die in het kader van de Dublinprocedure afgelegd worden. De Dienst Vreemdelingenzaken stelt keer op keer dat de personen de mogelijkheid hebben om tijdens dit interview hun verhaal te doen, maar de heer Renders zegt dat de echo's van de asielzoekers zelf anders klinken. Daarenboven weet een asielzoeker in dit stadium van de procedure meestal niet wat belangrijk is om te benadrukken. Daarom stelt de heer Renders voor om, in de gevallen waarin de DVZ een overname wil aanvragen, de asielaanvragers te ondervragen in het bijzijn van hun advocaat of van een derde. De heer Geysen antwoordt dat dit in het verleden al verschillende keren opgeworpen en besproken werd, maar dat de Directeur generaal van DVZ weigert hierop in te gaan. De heer Geysen zegt dat deze vraag rechtstreeks aan de Directeur generaal moet gericht worden. Hij bevestigt nogmaals dat de asielaanvragers wel de mogelijkheid hebben om tijdens het interview alle redenen uiteen te zetten waarom ze in België willen blijven en waarom ze het vorige EU-land verlaten hebben. De heer Renders merkt op dat er vastgesteld moet worden dat personen verkiezen in de clandestiniteit te blijven dan asiel aan te vragen en te riskeren naar bepaalde Europese landen teruggestuurd te worden. Door de manier waarop het Dublinreglement vandaag de dag wordt toegepast, creëert men clandestiniteit.
30. De heer Vinikas vraagt of de KB met betrekking tot de procedures van de DVZ en het CGVS al werden herzien naar aanleiding van de invoering van de nieuwe procedure. Mevrouw Vissers antwoordt dat het KB van 2003 van het CGVS nog niet herzien is en dat er vandaag de dag nog slechts enkele artikels toegepast worden. De heer Geysen antwoordt dat voor wat DVZ betreft het KB ook nog niet aangepast werd. De heer Vinikas stelt dat het nieuwe KB een mogelijkheid zou kunnen voorzien voor de asielzoeker om zich tijdens het "Dublin-"interview te laten bijstaan. De heer Geysen antwoordt dat het KB op dit ogenblik nog steeds onderzocht wordt door de Studiedienst van DVZ.
31. De heer Renders haalt nog de situatie aan van een familie die een humanitair statuut had verkregen in Polen. Ten gevolge van gewelddaden en bedreigingen die de leden van de familie in Polen ondervonden, werden ze- nadat er klacht was neergelegd- gedwongen het land te verlaten. Toen ze een asielaanvraag in België hadden ingediend, werd deze aanvraag behandeld in het kader van de Dublinprocedure en deze personen zijn naar Polen teruggezonden. Nochtans riep de familie een vrees voor vervolging in Polen in en had hun asielaanvraag in die zin behandeld moeten worden door het CGVS.

Mededelingen van het CGVS (mevrouw Vissers)

32. Mevrouw Vissers deelt mee dat er momenteel 5.032 dossiers hangende zijn. Er werden in juni 884 beslissingen genomen, in juli 832 en in augustus 534. In augustus lag dit cijfer lager aangezien vele dossierbehandelaars verlof opnamen om hun verslag af te werken in het kader van de stage om vastbenoemd te worden.
33. In juni waren er 215 erkenningsbeslissingen en 47 toekenningen van de subsidiaire beschermingsstatus. In juli waren dat er respectievelijk 219 en 40 en in augustus 111 en 24. Er werden geen statuten ingetrokken in deze drie maanden. Er waren in juni 567 weigeringsbeslissingen, in juli 529 en in augustus 359. Het aantal weigeringen van inoverwegingname bedroeg in juni 25, in juli 27 en in augustus 30. Er waren 25 dossiers zonder voorwerp in juni, 17 in juli en 10 in augustus.
34. Wat betreft de erkenningen zag de top 10 van de nationaliteiten er als volgt uit: op de eerste plaats Rusland, vervolgens Irak, Servië, Guinee, Rwanda, Kongo, Afghanistan, Sri Lanka, Kameroen en China.
35. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus werd dit aan 30 Irakese dossiers toegekend in juni, aan 20 dossiers in juli en aan 15 dossiers in augustus. Wat betreft de Afghanen bedroeg dit cijfer respectievelijk 13, 11 en 4; voor Somalië 2, 2 en 3; voor Kongo 1, 2 en 1. In 1 Soedanees dossier werd subsidiaire bescherming toegekend in juli (er waren er geen in juni of augustus). In 1 Palestijns dossier werd subsidiaire bescherming toegekend in augustus (geen in juni en juli). In 1 dossier van Guinee werd subsidiaire bescherming toegekend in juli (geen in juni of augustus), hetzelfde geldt voor één Iranees dossier, één dossier uit Sri Lanka en één dossier uit Oeganda, telkens in juli.
36. Mevrouw Vissers wenst ook in te gaan op de discussie die recent werd gevoerd in de pers aangaande de behandeling van de Afghaanse dossiers door het CGVS en meer bepaald het artikel van advocaat Pierre Robert¹ en de reactie hierop van de Commissaris-generaal Dirk Van den Bulck². Mevrouw Vissers gaat niet akkoord met het feit dat de behandeling van deze dossiers zogenaamd willekeurig zou zijn en wijst erop dat er verkeerde cijfers werden gegeven. Ze wenst de nadruk te leggen op het feit dat er wel degelijk subsidiaire bescherming en de erkenningsstatus wordt toegekend aan Afghanen, dat dit het gevolg is van een grondig individueel onderzoek, conform het advies van het UNHCR, conform de jurisprudentie van de RVV, dat de dossierbehandelaars universitair zijn, met elk een grondige landgebonden expertise en dat hun beslissingen telkens worden nagekeken door een senior dossierbehandelaar en vervolgens door een adjunct commissaris-generaal. Ze verwijst ook naar het grondige onderzoek dat gebeurt door de CEDOCA-afdeling van het CGVS.
37. Mevrouw Visser verwijst dan naar zes punten die kenmerkend zijn voor de wijze van beoordelen van de Afghaanse dossiers en die de krachtlijnen vormen van het beleid van het CGVS:

---

¹ De Standaard "Afghanen krijgen nauwelijks tot geen bescherming" 29 augustus 2008

² De Standaard "Veel fraudeurs onder Afghaanse asielzoekers" 30 augustus 2008

- 1) er wordt primauteit toegekend aan de vluchtelingenstatus ;
- 2) er wordt erkend dat er in Afghanistan een algemene onveiligheids situatie bestaat, het CGVS heeft hierin een beleid dat ruimer ligt dan in andere EU-landen maar niet aan elke Afghaan wordt subsidiaire bescherming toegekend omdat ook aan andere voorwaarden moet zijn voldaan, waaronder de geloofwaardigheid betreffende de identiteit, afkomst en nationaliteit ;
- 3) het onderzoek van CEDOCA wijst uit dat er nog regionale verschillen zijn en dat het zwaartepunt van het geweld in het zuiden en het oosten ligt. Er wordt momenteel subsidiaire bescherming toegekend voor ongeveer 2/3en van het Afghaans territorium ;
- 4) de *Afghanistan Security Update relating to Complementary Forms of Protection* van het UNHCR wordt gevolgd en soms wordt zelfs ruimer gegaan dan de lijst van het UNHCR ;
- 5) wat betreft Kaboel wordt in de literatuur een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de conflictsituatie in de zuidelijke, zuidoostelijke en bepaalde oostelijke provincies van Afghanistan enerzijds en de specifieke situatie elders in het land en in de hoofdstad Kaboel anderzijds. Hoewel er in de hoofdstad Kaboel zelfmoordaanslagen tegen de internationale troepen en/of de Afghaanse autoriteiten hebben plaatsgevonden, is dit geweld duidelijk van een andere intensiteit, karakter en omvang dan in de zuidelijke provincies van Afghanistan. In de hoofdstad Kaboel zijn er geen aanhoudende gevechtshandelingen en is er geen open conflictsituatie omdat de Taliban en andere antiregeringselementen er geen permanente aanwezigheid hebben. Het gaat eerder om gerichte en punctuele aanslagen en gewapende incidenten waarbij burgers als zodanig niet geïsoleerd worden. Wel worden hierbij bepaalde personen in het bijzonder geïsoleerd, meer bepaald omwille van hun band met overheidsdiensten, hun band met internationale organisaties/NGO's, hun professionele activiteiten als journalist, enz. Deze personen komen in aanmerking voor het statuut van vluchteling, eerder dan voor subsidiaire bescherming.
- 6) het blijft een individuele beoordeling van elke aanvraag met een onderzoek naar de geloofwaardigheid aangaande identiteit, afkomst, profiel en voorgelegde feiten. Met bijkomend het onderzoek naar de eventuele toepassing van het binnenlands vluchtalternatief of de uitsluitingsclausule (1F).

38. Mevrouw Vissers besluit dat er in veel gevallen sprake is van manifeste fraude en dat ze daarom genoodzaakt zijn een negatieve beslissing te nemen omdat bijgevolg door het CGVS geen inschatting kan gemaakt worden van het dossier. Ze betreurt dat door vele Afghanen wordt geprobeerd een individuele beoordeling van de dossiers te voorkomen. Zo kwamen sommige hongerstakingen niet opdagen voor het interview of werd geen beroep ingediend tegen bepaalde beslissingen.
39. Mevrouw Vissers geeft ook nog een aantal cijfers mee. Er zijn gemiddeld 54 asielaanvragen per maand van Afghanen. In 2008 werden van januari tot juli 51 erkenningen van de vluchtelingenstatus en 46 toekenningen van de subsidiaire beschermingsstatus genoteerd. Er waren 274 weigeringsbeslissingen. Van de 162 beroepen bij de RVV waren er 18 hervormingen, waarvan 5 erkenningsbeslissingen en 13 toekenningen van subsidiaire bescherming. In juni werden 9 Afghanen erkend, in juli 8 en in augustus 3. Er wordt gevraagd of er ook cijfers zijn betreffende de annulaties van de beslissingen van het CGVS maar die cijfers zouden niet beschikbaar zijn.

40. Mevrouw Houben merkt op dat mevrouw Vissers meedeelde dat het CGVS in sommige gevallen zelfs verder gaat dan de lijst van het UNHCR en wenst te weten over welke districten het gaat. Mevrouw Vissers antwoordt dat ze de vraag aan de Commissaris-generaal zal voorleggen. Het valt haar ook op dat het CGVS over cijfers van de RVV beschikt, hetgeen voor derden niet te verkrijgen valt. Kan het CGVS ons hiertoe toegang verschaffen? Mevrouw Vissers geeft achteraf het volgende antwoord door aan het BCHV : deze cijfers dienen bij de Raad zelf opgevraagd te worden.
41. Mevrouw Houben verwijst naar de situatie van de Tsjetsjenen en vraagt wat het standpunt is van het CGVS in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië. Mevrouw Vissers antwoordt dat het CGVS altijd een positief beleid heeft gevoerd ten aanzien van de Tsjetsjeense dossiers, maar dat de situatie in Tsjetsjenië sterk is gewijzigd en dat bijgevolg een meer individuele benadering door het CGVS wordt gehanteerd in de beoordeling van Tsjetsjeense dossiers. Een onderzoek is bezig betreffende deze individuele beoordeling en ook naar de terugkeerders toe.
42. Mevrouw Houben wijst op de zeer korte evaluatie van de nieuwe procedure in het jaarverslag en vraagt of nog een andere evaluatie zal worden gedaan door het CGVS. Mevrouw Vissers heeft hierover geen nieuwe informatie.
43. De heer Renders vraagt welke de beoordeling is van het CGVS in dossiers van Afghanen die vluchtelingen waren in kampen in Pakistan. Is dit een obstakel voor een positieve beslissing? Mevrouw Vissers antwoordt dat hier geen principe van wordt gemaakt, maar dat er wel gekeken wordt of er in het individuele dossier een vluchtalternatief bestaat binnen of buiten Afghanistan. Het CGVS wenst de volgende aanvulling te doen: het principe van intern vluchtalternatief wordt bovendien slechts uitzonderlijk toegepast. De toepassing daarvan dient redelijk te zijn en voort te vloeien uit de individuele elementen van het dossier (opvangnet/ de aanvrager heeft er geruime tijd zonder noemenswaardige problemen verbleven/...).
44. Mevrouw de Aguirre vraagt of het CGVS nagaat of die mensen effectief in het zogenaamd veilig derde land zouden worden toegelaten. Het CGVS wenst het volgende aan te vullen hierover: Wat de toepassing van vb. de notie veilig derde land voor IRAN/PAKISTAN betreft: Iran en Pakistan worden *an sich* niet als veilige derde landen beschouwd. De notie van veilig derde land is in de praktijk eerder uitzonderlijk van toepassing wanneer uit het individuele dossier zou blijken dat betrokkene daar een verblijfsrecht heeft verworven of dat betrokkene kan terugvallen op een beschermend statuut en redelijkerwijs kan geacht worden dat hij effectief naar Iran of Pakistan kan terugkeren. In de praktijk wordt de vrees beoordeeld t.a.v. Afghanistan. Wel dient gewezen te worden op asielzoekers die manifest frauduleuze verklaringen afleggen inzake hun nationaliteit/herkomst/recente vertrek uit Afghanistan. Hierdoor maken ze een risicobeoordeling op zich onmogelijk. Dergelijke manifeste fraude is een weigeringsgrond op zich. In deze dossiers wordt geen toepassing gemaakt van notie veilig land.
45. De heer Renders legt een parallel met de Tsjetsjeense dossiers waarin door de RVV werd gesteld dat zelfs indien er twijfel bestaat over bepaalde elementen zoals bv. de reisweg, de essentie erin bestaat na te gaan of indien de betrokkene zou worden teruggestuurd naar

zijn land van herkomst, deze een gegronde vrees heeft voor vervolging. Hij vraagt of deze redenering ook kan worden toegepast op de Afghaanse dossiers.

46. Mevrouw Bultez wijst op de techniek van het CGVS waarbij enorm veel moeilijke vragen worden gesteld over Afghanistan waaruit dan wordt afgeleid dat de mensen zagezegd niet recent uit Afghanistan zouden komen. Dit is dan een voldoende grond voor een weigeringsbeslissing zelfs al wordt de nationaliteit en identiteit niet in twijfel getrokken en zelfs al zijn de betrokkenen afkomstig uit een district dat als gevaarlijk wordt gezien. Mevrouw Bultez stelt dat in deze dossiers de nood aan bescherming tov Afghanistan niet wordt geëvalueerd. Mevrouw Vissers antwoordt dat het CGVS duidelijkheid over de herkomst en het profiel van de aanvrager moet hebben.
47. Mevrouw Casteleyn wijst op een arrest van de RVV van 11 juli 2008 aangaande een zeer jonge Afghaan. Deze wist volgens het CGVS zagezegd ook te weinig over Afghanistan maar de Raad heeft gesteld dat met de jonge leeftijd van betrokkene en het feit dat hij maar 5 jaar school heeft gelopen in Afghanistan moest rekening gehouden worden. Mevrouw Vissers zegt dat er door het CGVS wel degelijk rekening wordt gehouden met de leeftijd van de asielzoeker. De verwijzing naar één verbroken beslissing betekent immers niet dat er in andere dossiers tijdens het interview en bij de beoordeling van het relaas geen rekening wordt gehouden met de leeftijd van de asielzoeker. Minderjarigen worden bovendien geïnterviewd door gespecialiseerde dossierbehandelaars, die daarnaast ook gespecialiseerd zijn in bepaalde nationaliteiten.
48. Mevrouw van der Haert wijst op het verregaande wantrouwen van het CGVS ten aanzien van documenten uit Afghanistan. Ze wijst op een geval waarin een *taskara* werd voorgelegd waarvan zelfs de grenspolitie stelde dat er geen aanwijzingen waren voor vervalsing. Toch stelde het CGVS dat dit document geen bewijswaarde had gezien het feit dat het algemeen geweten is dat er veel fraude bestaat onder de Afghaanse documenten.
49. Mevrouw de Aguirre toont begrip voor de moeilijkheid om asielaanvragen van Afghanen te beoordelen aangezien zij in het verleden in Iran, Indonesië en Pakistan ook vele Afghaanse dossiers heeft onderzocht. Ze verwijst naar het feit dat het UNHCR in het kader van het AGDM-project verschillende gesprekken met asielzoekers van Afghaanse en andere nationaliteiten hebben plaatsgehad waaruit een zekere frustratie van de asielzoekers kan worden afgeleid. Ook uit het bijwonen van gehoren bleek dat in sommige gevallen er zodanig werd gefocust op de afkomst dat er te weinig tijd overbleef om voldoende aandacht te besteden aan de ervaringen van de asielzoekers. Ze stelt dat er meer en beter moet geluisterd worden naar de asielzoeker en niet moet worden voorbijgegaan aan wat de mensen hebben meegemaakt. Mevrouw Vissers antwoordt dat elke asielzoeker kan rekenen op een grondig individueel onderzoek, waarbij het CGVS voor elke asielzoeker een uitvoerig gehoor organiseert. Tijdens dit gehoor wordt ruim de tijd genomen om alle noodzakelijke elementen te verzamelen die een correcte beoordeling van de asielaanvraag moeten toelaten. Bij deze beoordeling wordt rekening gehouden met alle elementen uit het dossier. Mevrouw Vissers laat weten aan het BCHV dat zij van oordeel is dat het niet ernstig is om – op ongefundeerde wijze - te stellen dat dossierbehandelaars van het CGVS hun werk niet naar behoren zouden verrichten. Bovendien heeft elke afgewezen asielzoeker de mogelijkheid om tegen een weigeringsbeslissing van het CGVS een schorsend beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Mevrouw Vissers stelt ook dat het CGVS nog steeds in afwachting is van het reeds lang beloofde verslag van het UNHCR aangaande de interviews die werden bijgewoond. (Mevrouw de Aguirre liet weten aan het BCHV dat het verslag ondertussen werd verstuurd naar het CGVS)

50. Mevrouw Maes wijst erop dat de cijfers voor 2007³ die door Pierre Robert in het artikel in de Standaard wat betreft de subsidiaire bescherming voor Afghanen werden gegeven wel degelijk kloppen maar dat hij misschien beter ook een verwijzing had gemaakt naar de cijfers aangaande de erkenningsbeslissingen. Ze wenst er verder op te wijzen dat er toch een opvallend verschil bestaat in het aantal toekenningen van subsidiaire bescherming in Irakese dossiers en in Afghaanse dossiers aangezien er van beide landen vele asielaanvragen waren het voorbije jaar⁴. Mevrouw Vissers antwoordt dat dit niet te vergelijken valt.

Mededelingen van het UNHCR (mevrouw de Aguirre)

51. Mevrouw de Aguirre meldt dat het UNHCR, in samenwerking met gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties, 20 groepsgesprekken heeft gehouden in het kader van het AGDM- project, waarvan 18 met groepen van personen met diverse asielprofielen (o.a. Irakese vrouwen, Afghaanse mannen, Tsjetsjeense vrouwen en mannen, Irakese en Afghaanse niet-begeleide minderjarigen, Tibetaanse erkende vluchtelingen, uitgeprocedeerde asielzoekers van verschillende nationaliteiten, etc.) en 2 groepsgesprekken in gesloten centra. In totaal werden 143 personen gehoord. Het UNHCR werkt momenteel aan het eindverslag, dat hopelijk tegen eind oktober afgewerkt zal zijn.
52. Mevrouw Janssen vraagt of het mogelijk is om deze verslagen van de gesprekken in te zien. Mevrouw de Aguirre zegt dat het AGDM-verslag zal worden besproken met alle betrokken organisaties en dat er in overleg zal worden beslist wat er met het verslag zal gebeuren.
53. Mevrouw de Aguirre wijst verder op volgende recente publicaties van het UNHCR:
- UN High Commissioner for Refugees, *UNHCR Statement on the "Ceased Circumstances" Clause of the EC Qualification Directive*, August 2008. Online. UNHCR Refworld: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/48a2f0782.html>
  - Ministerial Conference «Building a Europe of Asylum», Paris, 8 & 9 September 2008, Remarks of United Nations High Commissioner for Refugees António Guterres, Online EN <http://www.unhcr.org/admin/ADMIN/48c503f94.html> *Conférence* ministérielle “Bâtir une Europe de l’Asile”, Paris, 8 & 9 septembre 2008, Intervention de Monsieur António Guterres, Haut Commissaire des Nations Unies

---

³ In 2007 kregen maar 14 Afghaanse dossiers subsidiaire bescherming (terwijl er 696 asielaanvragen werden ingediend). Dit werd bevestigd door de heer Van den Bulck in het artikel van 30 augustus 2008 'Uiteindelijk hebben we vorig jaar 23 Afghanen als vluchteling erkend. Veertien kregen subsidiaire bescherming.'

⁴ In 2007 kregen 14 Afghanen subsidiaire bescherming en 203 Irakezen. (23 Afghanen werden erkend als vluchteling, 160 Irakezen werden erkend als vluchteling). Er werden 696 asielaanvragen door Afghanen ingediend en 825 door Irakezen. Bron “CGVS Asielstatistieken overzicht 2007”

pour les Réfugiés. Online FR <http://www.unhcr.fr/cgi-bin/texis/vtx/admin/opendoc.htm?tbl=ADMIN&page=home&id=48c503f94>.

- UN High Commissioner for Refugees, *UNHCR Note on DNA Testing to Establish Family Relationships in the Refugee Context*, June 2008. Online. UNHCR Refworld: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/48620c2d.html>

Mededelingen van IOM (de heer Halimi)

54. De heer Halimi deelt volgende cijfers mee: het OIM heeft van januari tot eind augustus 2008 1.871 personen bij hun vrijwillige terugkeer begeleid, waarvan 192 in juni, 269 in juli en 228 in augustus. De top 5 van de nationaliteiten zijn ongeveer dezelfde als voor de andere maanden: in juni zijn 74 personen naar Brazilië teruggekeerd, 16 naar Mongolië, 15 naar Oekraïne, 14 naar Servië en 9 naar Armenië. In juli keerden 56 personen naar Rusland terug, 50 naar Brazilië, 29 naar Oekraïne, 25 naar Armenië en 14 naar Mongolië. In augustus keerden 76 personen naar Brazilië terug, 25 naar Oekraïne, 19 naar Slowakije, 18 naar Rusland en 18 naar Mongolië.
55. De heer Halimi deelt tevens mee dat in juni 28 personen deelnamen aan het integratieprogramma, in juli waren dit er 45 en in augustus 37.

Mededelingen van Fedasil (de heer Ramakers)

56. De heer Ramakers meldt dat de situatie in de asielcentra vrij problematisch is. Er is een ernstig plaatstekort. De oorzaak van het probleem situeert zich op verschillende vlakken, er is een lichte stijging van het aantal aankomsten van asielzoekers, maar vooral een probleem met de asielzoekers die moeten vertrekken, er is met name een stijging van het aantal, dat in de centra blijven niettegenstaande ze recht hebben op financiële hulp (zowel erkende vluchtelingen, geregulariseerde vreemdelingen als zij die van het subsidiair beschermingsstatuut kunnen genieten). Het aantal mensen dat recht heeft op financiële hulp bedraagt ongeveer 900 personen. Hun langdurige aanwezigheid in de centra verklaart zich door het feit dat er geen sprake meer is van een spreidingsplan, waardoor ze niet meer zo vlot overgedragen kunnen worden aan de OCMW's.
57. Omwille van deze moeilijke situatie werd een interne richtlijn uitgevaardigd die stelt dat zij die recht hebben op financiële steun een termijn krijgen van twee maanden om het opvangcentrum te verlaten. Daarom werd in de centra een huisvestingscel opgericht om de betrokkenen in hun zoektocht naar een woonst bij te staan.
58. Tijdens de vakantieperiode werden tijdelijke opvangplaatsen gecreëerd voor alleenstaande mannen in Lombardsijde. De prangende opvangmogelijkheden treft deze groep immers het hardst. Deze tijdelijke opvang heeft Fedasil na de vakantie niet kunnen volhouden om drie redenen: 1. er werd met vrijwilligers gewerkt, 2. er zijn praktische moeilijkheden verbonden aan de strikte regels die gelden op de legerbasis, 3. deze opvang was voorzien voor een zeer kort verblijf (de accommodatie was ook niet aangepast aan een lang verblijf), maar velen bleven 5 à 6 nachten, wat problematisch werd. Fedasil heeft deze opvangplaats gesloten op 31 augustus.

59. Intussen heeft Fedasil aan 600 personen (alleenstaanden en gezinnen) die zich aanboden voor een eerste opvang moeten vragen om zelf een oplossing te vinden. Een groot aantal van deze personen is nadien niet meer teruggekomen. Degene die wel terugkwamen waren vooral de gezinnen en zwangere vrouwen.
60. In drie opvangcentra heeft Fedasil bijkomende opvangcapaciteit gecreëerd. In Broechem (Ramst) werden tenten bijgezet, in het centrum van Arendonk werden 5 containers bijgezet (goed voor een bijkomende opvangcapaciteit van 30 personen), zodat er nu 13 containers staan in totaal. In Bovigny is er een uitbreiding met 58 bedden gebeurd.
61. Volgens de heer Ramakers is geen uitbreiding van het budget van Fedasil mogelijk aangezien het budget voor 2008 werd berekend op de uitgaven in 2007, maar toen werden er minder personen opgevangen. De heer Beys echter wijst erop dat Fedasil zou kunnen proberen een budgetverhoging te verkrijgen.
62. Mevrouw Maes verwijst naar de interne richtlijn waarin bepaald wordt dat zij die recht hebben op financiële steun over een termijn van 2 maanden beschikken om de opvangcentra te verlaten. Ze stelt zich de vraag of de termijn van 2 maanden niet te kort is, aangezien het al een maand kan duren vooraleer deze personen van het Commissariaat-generaal de nodige papieren in handen krijgen om vervolgens naar de gemeente te gaan. Ze vraagt zich af of er prioriteiten zijn opgesteld voor zij die geen gepaste huisvesting konden vinden binnen die termijn. De heer Ramakers antwoordt dat Fedasil dit geval per geval zal evalueren maar dat een eventuele prioriteit zal worden gegeven op basis van humanitaire criteria. Meestal kunnen erkende vluchtelingen wel binnen de 6 weken uit het centrum vertrekken. Ze merken ook dat actieve ondersteuning van deze groep en het hen stimuleren om zelf een woonplaats te gaan zoeken, hun vertrek uit de centra kan versnellen.
63. Mevrouw Thiébaud wijst erop dat hetzelfde huisvestingsprobleem ook nog steeds bestaat voor zij die vrijgelaten worden uit de gesloten centra.
64. Er wordt gevraagd of de optie om financiële steun toe te kennen opnieuw overwogen wordt. De heer Ramakers antwoordt dat dit een politieke beslissing is, maar hij denkt niet dat deze beslissing waarschijnlijk is.
65. De heer Beys zegt dat het tijdens de werkzaamheden die uitgevoerd worden voor de evaluatie van de Opvangwet opgevallen is dat veel bepalingen uit deze wet in de praktijk dode letter blijven en verwijst in het kader daarvan bijvoorbeeld naar de aanwezigheid van een sociale dienst in de opvangcentra. In vele centra blijkt van een dergelijke sociale dienst geen sprake te zijn. Hij stelt de vraag wat er gedaan kan worden opdat de wet correct zou worden toegepast. De K.B.'s die uitgevaardigd moeten worden om aan de wet praktische uitwerking te geven laten op zich wachten. De heer Beys vraagt of dit een prioriteit is? De heer Ramakers antwoordt dat er een interne nota bestaat voor de federale opvangcentra en elke partner verantwoordelijk is om de toepassing van de wet binnen zijn centrum te verzekeren. De organisatie van de centra aanpassen aan de bepalingen in de wet is een proces, dat momenteel aan de gang is. Ook voor het personeel vereist de wet een andere manier van werken, wat niet altijd makkelijk is. Hij wijst er echter ten

persoonlijken titel op dat momenteel zijn prioriteit gaat naar het verzekeren van opvang tout court in plaats van de evaluatie van de kwaliteit van de opvang.

66. Mevrouw de Aguirre komt terug op het feit dat er zich inmiddels 600 personen voor een eerste opvang aangemeld hebben aan wie gezegd werd dat ze zelf een oplossing moesten zoeken en stelt zich de vraag of aan die personen duidelijke informatie zal worden meegegeven, in een taal die zij redelijkerwijs geacht kunnen worden te begrijpen, met betrekking tot het verloop van hun asielpcedure, vb. de datum van een verhoor, als zij niet worden gevolgd door een sociale dienst. Stel dat deze mensen hierdoor een gehoor missen bij DVZ, zal DVZ hierin dan soepel zijn? De heer Geysen antwoordt dat de mensen normaal gezien weten dat er een gehoor zal volgen en dat ze de datum van dit gehoor reeds meekrijgen.
67. In verband met de doorstroming van erkende vluchtelingen of geregulariseerde vreemdelingen naar een eigen woning of appartement komt mevrouw Janssens terug op de korte termijn van twee maanden en stelt zij zich de vraag of er een mogelijkheid zou bestaan in hoofde van het CGVS om aan deze personen na het verstrijken van de beroepstermijn van DVZ, een tijdelijk document af te leveren, waarmee ze zich bij de verschillende diensten of relevante personen (zoals huisbazen) kunnen gaan aanbieden en waaruit duidelijk blijkt dat ze effectief een definitief verblijfsrecht in België toegekend kregen. De vraag zal worden voorgelegd aan het CGVS en de heer Ramakers stelt dat het mogelijk is dit te bekijken met DVZ en het CGVS.
68. De heer Beys merkt op dat het feit dat OCMW's altijd een bewijs vragen van de definitieve verblijfstitel vooraleer ze in actie schieten onwettig is, aangezien de betrokken personen recht hebben op ondersteuning van het OCMW van zodra er een beslissing is gevallen. Er bestaat dan ook geen grond om deze ondersteuning op te schorten tot op het ogenblik dat er een document voorhanden is waarin het verblijfsrecht wordt bevestigd.
69. Mevrouw Janssens stelt de vraag wanneer het rapport dat de Ombudsdienst over de opvangcentra zal schrijven, verwacht mag worden. De heer Ramakers zegt dat dit rapport waarschijnlijk eind oktober beschikbaar zal zijn.

Mededelingen van Rode Kruis (mevrouw Janssens)

70. Mevrouw Janssens deelt mee dat er wel degelijk een evaluatie van de kwaliteit van de opvang wordt gedaan.

Mededelingen van CIRE (mevrouw Bultez)

71. Mevrouw Bultez verwijst naar de schrijnende situatie van de Afghaanse hongerstakers.

Mededelingen van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (mevrouw Houden)

72. Mevrouw Houden deelt mee dat er een vervangster is voor Mevrouw Poppe, met name Mevrouw Bonamini.

Mededelingen van het BCHV (mevrouw van der Haert)

73. Mevrouw van der Haert kondigt de nieuwe internetsite van het BCHV aan maar wijst erop dat onze site via google nog vrij moeilijk vindbaar is. Om dit te verbeteren is het nodig dat ook andere organisaties verwijzen naar onze website. Mevrouw van der Haert doet bij deze een oproep aan de leden van de contactvergadering om op hun site te verwijzen naar <http://www.cbar-bchv.be>

**De volgende contactvergaderingen zullen plaatsvinden op de dinsdagen
14 oktober, 18 november en 9 december op de zetel van Fedasil,
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**